

دوره هفتم، سال دوم، شماره 210
دوشنبه 25 فروردین ماه 1359

رژیم صدام حسین، مانند هر حاکمیت سرکوبگری رفتگی است!

رژیم بعثی عراق در دوران اخیر سیاستی را در پیش گرفته که جز خیانت به مصالح کشور و خلق های عراق (اعم از کرد و عرب) و منافع همه خلق های عرب و همکاری با امپریالیسم و ارتجاع منطقه، توصیف دیگری برای آن نمی توان یافت. گروهی که اکنون بر راس قدرت است، پیرو کودتایی، که با برکناری "حسن البکر" و با اعدام 25 نفر از اعضای رهبری بعث و صدها نفر مسئولین آن انجام گرفت، روی کار آمد و از همان آغاز در راه دشمنی با مجموعه جنبش ضدامپریالیستی خلق های عرب و منطقه از جمله ایران گام گذاشت.

رژیم بعثی عراق در داخل کشور - درست به گونه رژیم نظامی پلیسی شاه مخلوع ایران - تمام آزادی ها و حقوق دمکراتیک خلق را با شقاوت لگد مال کرده، خودمختاری منطقه کردتشین عراق را، که سابقا گرچه ناقص، ولی در هر حال پذیرفته بود، نقض کرده و بر علیه خلق کرد عراق به تهاجم نظامی پلیسی دست زده، بر حزب پر افتخار کمونیست عراق حمله ور شده و کمونیست ها را گروه گروه به میدان های اعدام و یا به شکنجه گاه های سازمان «امن» (ساواک عراق) و به سیاه چال های مخوف کشانده، دیگر میهن دوستان عراقی را، از هر قشر اجتماعی و قطع نظر از عقاید مسلکی و سیاسی و مذهبی آن ها، فقط به «جرم» میهن دوستی و عدالت خواهی و آزادی طلبی در معرض پیگرد، آزار و شکنجه قرار داده، بی محابا به قتل می رساند. در یک کلام، رژیم بعثی عراق سیاست حزب واحد «رستخیزی» و دیکتاتوری خونخوار پلیسی شاه مخلوع ایران را در عراق به نام حزب واحد «بعث» و به وسیله سازمان «امن» با وحشیگری تمام اجرا می کند.

سیاست خارجی رژیم بعثی عراق دنباله سیاست داخلی آن است. این سیاستی است ضدملی، که عملا به سود امپریالیسم و ارتجاع در منطقه است. رژیم بعثی عراق زیر عنوان «آشتی ناپذیری با اسرائیل» به جبهه پایداری کشورها عربی (متشکل از سوریه، لیبی، الجزایر، جمهوری دمکراتیک یمن و جنبش آزادیبخش فلسطین) پشت کرده، با این جبهه مخالفت می کند و بدین سان عملا به اسرائیل و ارتجاع عربی منطقه بر ضد انقلاب فلسطین کمک می کند.

ضدیت رژیم بعثی عراق با انقلاب ایران نیز از همان فردای پیروزی انقلاب در ایران آغاز شد. عراق یکی از مراکز توطئه علیه انقلاب ایران گردید. پالیزبان ها و اویسی ها و زاهدی ها در عراق به «فعالیت پرداختند». غیر از پذیرایی و کمک به این «میهمانان گرامی»، رژیم بعثی عراق خود نیز به ارسال پول و اسلحه برای ضد انقلابیون ایران، به تربیت و گسیل خرابکار به ایران پرداخت.

تجهیز گروه های ضدانقلابی در کردستان ایران به وسیله پول و اسلحه توسط رژیم بعثی عراق، با نام و نشان افرادی که از عراق به ایران رفت و آمد می کنند، طی مقالات

متعددی در نامه «مردم» ارگان مرکزی حزب توده ایران افشا شده و در اعلامیه هایی که از طرف کمیته مرکزی حزب در مورد اوضاع کردستان ایران انتشار یافته، محکوم شده است.

تجاوزات مسلحانه رژیم بعثی عراق به مناطق مرزی ایران، دنباله «منطقی» سیاست خرابکارانه و ماجراجویانه بر ضدانقلاب ایران است. برای تغذیه این سیاست، تبلیغات دولتی عراق حد و مرزی برای دروغ ساختن و دروغ پرداختن نمی شناسد. اخراج دست جمعی ایرانیان مقیم عراق یکی از مظاهر چهره خشن و زشت رژیم بعثی عراق است. همه این عملیات رژیم بعثی عراق بر ضدانقلاب و جمهوری اسلامی ایران، در هماهنگی با سیاست امپریالیسم آمریکا انجام می گیرد.

رژیم بعثی عراق در پیشبرد سیاست ضدخلفی و ضدملی خود، چه در داخل کشور و چه در منطقه، از جمله نسبت به انقلاب ایران و جمهوری اسلامی ایران، از ارتکاب هیچ اقدام بهیمی و ماجراجویانه روگردان نیست. این سیاست از یکسو از ناسیونالیسم فاشیست گونه منشا گرفته و از سوی دیگر در واکنش نسبت به نارضایی خلق شدت یافته است. فعل و انفعال این سیاست و کنش و واکنش های آن برای ما، که هنوز رژیم شاه مخلوع در نظرمان زنده است، قابل درک و تجسم است. در نتیجه سرنوشت رژیم بعثی عراق و عاقبت سیاست داخلی و خارجی آن را می توان پیش بینی کرد. این سیاست محکوم به شکست است.

هم اکنون جبهه نبرد مرکب از کمونیست ها، افراد آزادیخواه و خواستار خودمختاری واقعی، دیگر میهن دوستان از اقشار مختلف اجتماعی، همه آزادیخواهان و استقلال طلبان و ترقی خواهان، برای سرنگون کردن رژیم بعثی عراق به سرعت در حال تقویت است و به نحوی روز افزون دایره فعالیت آن گسترش می یابد.

آری، رژیم صدام حسین - از قبل می توان گفت - محکوم به شکست است.